

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/249/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204121
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613204121.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom P. č. XX, XXX XX C. F., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská č. 10, 909 01 Skalica, IČO: 42264154 zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Námestie Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 625,52 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 166,14 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.12.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 44,89 eura (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 15.7.2013, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 625,52 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvy č. A3923116, č. A3923220 a A5282463, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktorá umožňuje žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0917628858, 0917628864 a 0917935288. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty v celkovej výške 824,88 eura s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Nokia 2760 a to vo výške 115,81 eura, Sony Ericsson K530i a to vo výške 182,57 eura a Nokia 5230 a to vo výške 162,50 eura. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou,

t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobia tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalovanému bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod. 2.6 dodatku.

Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil.

Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM - kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržby prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi je nasledovný: akciová cena - 0,03 eura, predajná cena - 115,85 eura, uplatnená škoda - 115,81 eura, akciová cena - 16,27 eura, predajná cena - 198,83 eura, uplatnená škoda -182,57 eura, akciová cena - 350,- eur, predajná cena - 512,50 eura, uplatnená škoda - 162,50 eura.

Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 196,14 eura vyfakturovaných v období 2011/06 - 2011/08. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 8.12.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 30,- eur. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 23.12.2011. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 166,14 eura aj nárok na zaplatenie sumy 459,38, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa ich názoru žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitého zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponecháva na voľnom rozhodnutí súdu akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 625,52 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.12.2012.

Dňa 6.12.2013 vstúpilo do konania na podporu žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Vo vyjadrení zo dňa 13.2.2014 vedľajší účastník poukázal na spotrebiteľský charakter predmetnej veci a neprijateľnosť zmluvnej pokuty vo výške 824,88 eura. Namietal nedôvodnosť žaloby na zaplatenie náhrady škody vo výške 459,38 eura. Náhradu škody vo výške 459,38 eura žalobca vymáha na základe ustanovení o zmluvnej pokute podľa citovaného dodatku k zmluve o pripojení, pričom tieto ustanovenia je treba ex offo považovať za absolútne neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej

zmluve podľa § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka, teda nie je možné v žiadnom prípade zo strany žalobcu si uplatňovať akúkoľvek náhradu škody alebo nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na základe absolútne neplatného zmluvného ustanovenia. Vedľajší účastník uplatnil pomerné priznanie náhrady trov konania zodpovedajúce miere úspechu žalovanej. Vedľajší účastník nerozporoval zaplatenie ceny poskytnutých služieb vo výške 166,14 eura s príslušenstvom.

Na pojednávaní dňa 20.3.2014, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu, žalovaného a vedľajšieho účastníka podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: zmeny viazanosti, zmluva o pripojení č. A3923116 zo dňa 17.9.2008, cenová ponuka, dodatok k zmluve o pripojení č. A3923116, príloha č. 1 dodatku k zmluve, zmluva o pripojení č. A3923220 zo dňa 17.9.2008, cenová ponuka, dodatok k zmluve o pripojení č. A3923220 zo dňa 17.9.2008, príloha č. 1 dodatku k zmluve, zmluva o pripojení č. A5282463 zo dňa 10.11.2010, cenová ponuka, dodatok k zmluve o pripojení č. A5282463 zo dňa 10.11.2010, príloha č. 1 dodatku k zmluve, pokus o pokonávku zo dňa 8.12.2011, faktúry č. 2116982860, 2117083963, 2120317456, 2120318547, 2120419138, 2123754740, 21238554980, 2123755581, všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange, Slovensko, a.s., oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 6.12.2013, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 13.2.2014, vyjadrenie žalobcu zo dňa 7.3.2014, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/249/2013 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzatvorili zmluvy o pripojení č. A3923116, č. A3923220 a č. A5282463, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0917628858, 0917628864, 0917935288.

Žalobca pri uzatvorení Dodatkov k uvedeným zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu: Nokia 2760 za 0,03 eura, pričom predajná cena bola 115,85 eura, Sony Ericsson K530i za 16,27 eura, pričom predajná cena bola 198,83 eura a Nokia 5230 za 350,- eur, pričom predajná cena bola 512,50 eura. Žalovaný sa zaviazal zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov vo výške spolu 459,38 eura. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške spolu 166,14 eura vyfakturovaných v období 2011/06 - 2011/08. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 8.12.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou vo výške 30,- eur. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania 9 % z dlžnej sumy od 23.12.2011.

Žalobca na podanej žalobe zotrval v celom rozsahu.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Predmetom konania teda bolo rozhodnúť o nároku žalobcu za poskytnuté služby vo výške 166,14 eura a o náhrade škody vo výške 459,38 eura s príslušenstvom.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 43 ods.1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti

alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods.2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods.1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.4 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipoval na koncipovaní zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy. Dôsledné aplikovanie všetkých európskych režimov a opatrení určených na ochranu spotrebiteľov je potrebné na udržanie dôvery spotrebiteľov k štandardizovaným produktom aj na slovenskom trhu.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia), opísal v žalobe skutočnosti, ktoré za takéto podľa vlastného presvedčenia považoval (§ 79 ods.1 , § 101 ods.1 O.s.p.). Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Dôkazným bremenom (§ 120 ods. 1 O.s.p.) sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykonal všetky dôkazy, ktoré účastník označil na preukázanie svojho tvrdenia. Účastníkom označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný. V predmetnom konaní bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť ohľadne tvrdených skutočností. Žalobca hmotnoprávne opieral uplatnený nárok o zmluvu o pripojení a jej dodatok uzavretú podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytoval elektronické komunikačné služby a žalovanému odpredal predmetné mobilné telefóny. Pokiaľ ide o uplatňovanú náhradu škody bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť vo vzťahu k súčasnému naplneniu všetkých zákonným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorou sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 166,14 eura s príslušenstvom, ktorá bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 166,14 eura s príslušenstvom.

V časti zaplatenia náhrady škody vo výške 459,38 eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Žalobca skutkovo vymedzil žalobu na náhradu škody tak, že žalovaný porušil povinnosť zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatky k zmluvám o pripojení, na základe ktorých žalobca predal žalovanému mobilné telefóny za akciové ceny. Z uvedeného je zrejmé, že účastníci ohľadne mobilného telefónu uzatvorili platnú kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný stal vlastníkom predmetného mobilného telefónu. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu bol výsledkom dohody účastníkov kúpnej zmluvy / právneho úkonu / a nie protiprávneho úkonu žalovaného.

Sám žalobca poukázal na to, že zmluvná pokuta ako paušalizovaná náhrada škody uzatváraná v predmetných dodatkoch bola inými súdmi vyhlásená za neprijateľnú, a teda za neplatnú. Cieľom takéhoto vyslovenia je, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu k všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť. Podľa názoru súdu žalobca len určitým spôsobom modifikoval predtým uplatňovanú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody na skutočnú škodu, pričom opäť nezohľadňuje intenzitu porušenia povinností spotrebiteľom (dobu zostávajúcej viazanosti). Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu. V takomto prípade by

išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, lebo by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla, a preto nie je naplnená ani príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 625,52 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 166,14 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej sume súd žalobu zamietol. Žalobca bol úspešný v rozsahu 166,14 eura z 625,52 eura, teda v rozsahu 26,56 %. Žalovaný bol úspešný vo zvyšných 73,44 %. Úspech žalovaného, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je preto 46,88 %. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Pomernú náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník a to podľa miery úspechu žalovaného.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu(10a). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.2 O. s. p. súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 44,89 eura, t. j. 46,88 % z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 95,76 eura, za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 13.2.2014 / 2x po 39,84 eura + 2x rež. paušál po 8,04 eura, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods.3 vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci

(zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).